

*Листи від пана Тукана
з Франції*

Київ · Видавничий дім «Маміно» · 2018

Як я став мандрівником

Я змалку жив у зоопарку. Щодня до мене приходили люди: роздивлялися, вихваляли мій непересічний дзьоб.

Та якось один малюк простягнув крізь ґрати книжку — і моє життя змінилося! Я став зятим читачем.

Відтоді просив усіх приносити книжки. Найбільше мені подобалися розповіді про далекі краї.

Ах, як же хотілося все побачити на власні очі!

Одного дня я подумав: а що мене спиняє? Ґрати?

Дурниці! Мрія про подорожі так мене надихала, що я тренувався, дужчав — і зрештою зміг їх розігнути. Спакував у валізу мапу, фотокамеру,

засіб для чищення дзьоба і кілька улюблених книжок. Та й чкурнув із зоопарку темної ночі, доки охоронець давав хропака.

Відтоді я мандрую світом. А зі світлин роблю листівки — і надсилаю їх у видавництво «Маміно». Знайшов їхню адресу на книжці, з якої почалася моя подорож — спершу світом книжок, а тоді й усією земною кулею. Можливо, з цих листів теж вийшла б гарна книжка? Нехай вони надихають на подорожі! Головне — не забувайте брати в дорогу засіб для чищення дзьоба.

Щиро, пан Тукан

Bonjour, друзі!

Це я, ваш приятель-мандрівник пан Тукан.

Пишу вам з країни, де пахне лавандою

та свіжоспеченими круасанами,

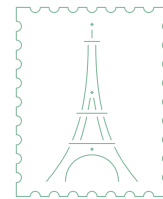
де закохані парочки гуляють під дощем,

а сонячної днини можна снігати

просто на траві. Я зачарований!

Oui-oui, це Франція, друзі мої,

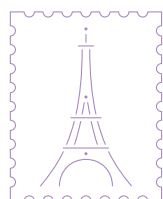
вишукана Франція!

CARTE POSTALE

*Передусім я прибув
у столицю країни — Париж.
Щоб оглянути місто згори,
одразу ж залетів на дзвіницю
найвідомішого тутешнього храму.
Зветься він Нотр-Дам де Парі,
або ж собор Паризької Богоматері,
і славиться на весь світ як витвір
готичного мистецтва.
А що це за химерні кам'яні істоти
коло мене? То ґарґульї! Вони мають
важливе завдання — відводити
дощову воду від стін собору.*

CARTE _____

POSTALE _____

Кінець безкоштовного уривку. Щоби читати далі, придбайте, будь ласка, повну версію книги.